

U z n e s e n i e

Najvyšší súd Slovenskej republiky v právnej veci žalobcu **S.**, proti žalovanému **G.**, zastúpenému Mgr. R., o zaplatenie 474 046 Sk s príslušenstvom, na dovolanie žalovaného proti uzneseniu Krajského súdu v Banskej Bystrici č. k. 41 Cob 446/2006–111 zo dňa 25. januára 2007, takto

r o z h o d o l :

Dovolanie žalovaného **o d m i e t a .**

Žalobcovi náhradu trov dovolacieho konania nepriznáva.

O d ô v o d n e n i e :

Krajský súd v Banskej Bystrici dovolaním napadnutým uznesením nepriznal žalovanému oslobodenie od súdneho poplatku za podané odvolanie.

V odôvodnení uviedol, že podľa rozsudku Okresného súdu v Lučenci zo dňa 12. septembra 2006 je žalovaný povinný zaplatiť žalobcovi sumu 474 046 Sk s 13% ročným úrokom z omeškania z jednotlivých súm, z ktorých istina pozostáva, ako aj trovy konania vo výške 48 040 Sk.

Proti rozsudku podal žalovaný dňa 9. novembra 2006 odvolanie, následne podaním zo dňa 8. decembra 2006 požiadal o oslobodenie od súdneho poplatku za podané odvolanie s odôvodnením, že vykazuje finančnú stratu. Z ustanovenia § 138 ods. 1 O.s.p. vyplýva, že pre oslobodenie od platenia súdneho poplatku za podané odvolanie musia byť splnené súčasne dve podmienky. Prvou podmienkou je, že to odôvodňujú pomery účastníka, druhou je, že nejde o svojvoľné alebo zrejme bezúspešné uplatňovanie alebo bránenie práva. Dôvody, uvádzané žalovaným, nemožno považovať za také, ktoré by odôvodňovali oslobodenie od súdneho poplatku. Žalovaný je právnickou osobou, ktorá disponuje hnutel'ným a nehnuteľným

majetkom, takže prechodný nedostatok finančných prostriedkov nie je dôvodom na oslobodenie od súdneho poplatku. Nepriaznivá finančná situácia žalovaného súvisí s jeho podnikateľskou činnosťou, ktorá nesie aj nebezpečenstvo neúspechu v podnikaní. Ak by takáto situácia mala byť dôvodom pre oslobodenie od súdnych poplatkov, znamenalo by to prenesenie časti rizika, spojeného s podnikaním, na štát. Súd preto oslobodenie od súdneho poplatku za podané odvolanie žalovanému nepriznal.

Proti uzneseniu odvolacieho súdu podal žalovaný dovolanie.

Uviedol, že dovolaním napadnutým uznesením mu bola odňatá možnosť konať pred súdom v zmysle § 237 písm. f / O.s.p. Jeho spoločnosť vykazuje finančnú stratu a vedie sa proti nej niekoľko exekučných konaní. Je preto momentálne v situácii, keď nie je schopný uhradiť súdny poplatok za podané odvolanie. Ak by táto okolnosť nebola zohľadnená v súdnom konaní, bolo by tým odňaté žalovanému právo chrániť svoje záujmy v súdnom konaní, ktoré mu zaručuje Ústava Slovenskej republiky.

Napadnuté uznesenie navrhuje zrušiť a vec vrátiť súdu prvého stupňa na ďalšie konanie.

Najvyšší súd Slovenskej republiky, ktorý vo veci konal ako súd dovolacích (§ 10a ods. 1 O.s.p.) po zistení, že dovolanie podal včas účastník konania skúmal, či smeruje proti takému uzneseniu, proti ktorému je dovolanie prípustné.

Podľa § 236 ods. 1 O.s.p. dovolaním možno napadnúť právoplatné rozhodnutie odvolacieho súdu, pokiaľ to zákon pripúšťa.

V danom prípade prípustnosť dovolania nemožno vyvodiť z ustanovenia § 239 O.s.p. a podľa názoru odvolacieho súdu v prejednáwanej veci nie sú splnené ani podmienky prípustnosti dovolania podľa § 237 písm. f / O.s.p., na ktoré poukazuje dovolateľ.

Odňatím možnosti konať pred súdom sa v zmysle tohto ustanovenia rozumie taký procesný postup súdu, ktorým sa účastníkovi znemožní realizácia tých procesných práv, ktoré mu priznáva občiansky súdny poriadok za účelom ochrany jeho práv a právom chránených záujmov. V prejednávanej veci však k takejto vade konania nedošlo.

Ustanovenie § 237 písm. f/ O.s.p. odňatie možnosti konať pred súdom dáva do súvislosti s faktickou činnosťou súdu a nie s jeho právnym hodnotením veci, ku ktorému súd dospel na základe hodnotenia skutkového stavu. Právnym posúdením veci súdom, spočívajúcim v aplikácii hmotnoprávneho alebo procesného predpisu na zistený skutkový stav sa vo všeobecnosti účastníkovi neodníma možnosť uplatnenia jeho procesných práv v zmysle uvedeného ustanovenia. To platí aj v prípade posúdenia existencie podmienok pre oslobodenie od súdneho poplatku v zmysle § 138 O.s.p., pretože aj v tomto prípade sa jedná o právne posúdenie zisteného skutkového stavu. Prípadná nesprávna aplikácia ustanovenia § 138 O.s.p. by preto nezakladala vadu podľa § 237 písm. f/ O.s.p., ale vadu podľa § 241 ods. 2 písm. c/ O.s.p.

Keďže dovolací súd nezistil žiadne vady, zakladajúce prípustnosť dovolania podľa § 237 O.s.p., dovolanie žalobcu v súlade s ustanovením § 243b ods. 4 O.s.p. v spojení s § 218 ods. 1 písm. c/ O.s.p. odmietol.

Žalobcovi v dovolacom konaní trovy nevznikli, neboli mu preto priznané.

P o u č e n i e : Proti tomuto uzneseniu odvolanie nie je prípustné.

V Bratislave dňa 21. mája 2008

JUDr. Beata Miničová, v. r.
predsedníčka senátu